

Karaoke a Bordeus

El fundador d'Alibaba, Jack Ma, i un grup de milionaris xinesos compren a Bordeus un celler rere l'altre. Sembla que als francesos no els molesta.

Simone Salden
© Der Spiegel

Un maleït llevataps. Hi deu haver-ne un en aquesta cuina gegant. Primer calaix: vaixel·la de plata i bastonets xinesos. Segon calaix: càpsules de Nespresso. Tercer calaix: casseroles i olles, encara per estrenar.

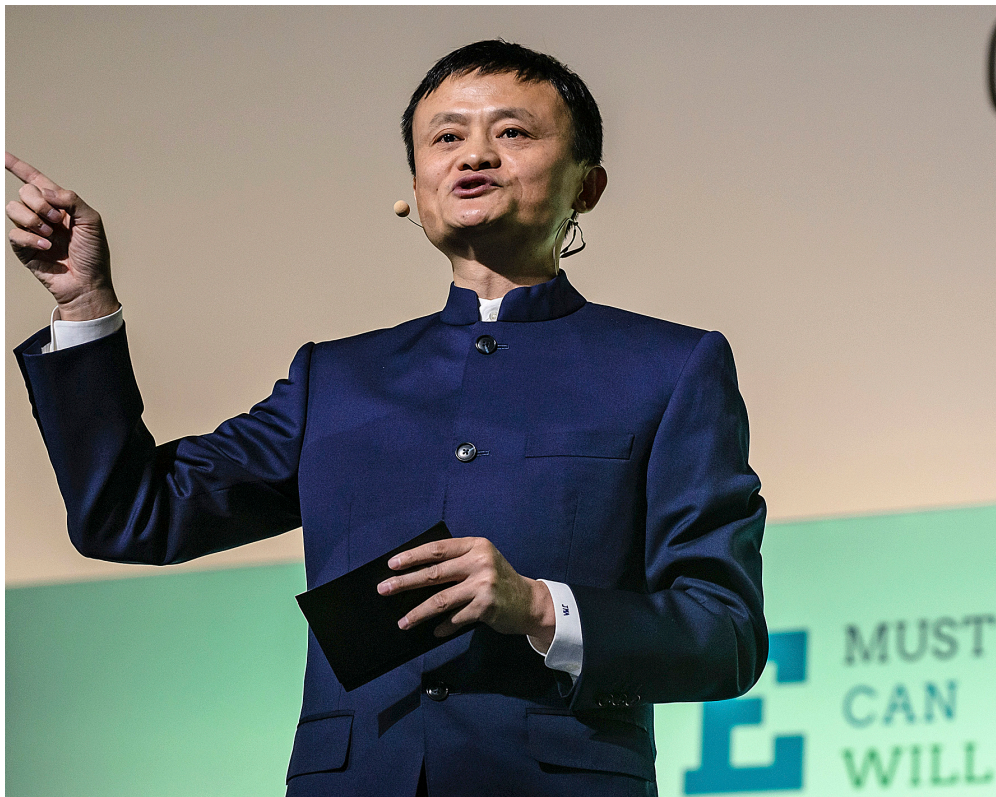
Li Lijuan es posa les mans als malucs i gira el cos d'un costat a l'altre. On anirà? Cap al refrigerador de vins? O bé a l'aparador de copes? Ni tan sols la dona de la neteja sabria què fer. O potser sota la pica?

Durant més de cinc generacions, Château Mylord ha pertanyut a una família viticultora de Bordeus. Sembla que els francesos es van emportar els darrers llevataps durant la mudança. Al 2013, l'agent immobiliària Li Lijuan va vendre aquesta vil·la de color sorra i les seves 44 hectàrees de vinyes a Edwin Cheung, un magnat immobiliari

de Hong Kong. D'aleshores ençà, tot ha canviat.

Segons Li, el nou propietari hi ha invertit prop de dotze milions d'euros. No hi queden llevataps, però es pot consolar amb una piscina coberta, un piano elèctric de color blanc, llits per a disset convidats i una pista de golf al jardí. A més, el seu karaoke és dels més moderns del mercat i està connectat a un servidor de Hong Kong. La mateixa Li Lijuan ha escrit un senyal que explica als treballadors francesos com apagar la instal·lació, ja que "triga tres dies a carregar totes les cançons de nou". Això treu de polleguera els nous propietaris. De fet, només visiten la casa un parell de setmanes l'any i, com a màxim, s'hi queden un cap de setmana llarg.

A vegades s'hi passa Jack Ma per cantar una mica. El fundador d'Alibaba és el segon home més ric de la Xina, amb un patrimoni de 20,5 mil milions de dòlars, i a França és pràcticament veí del senyor Cheung. El Château de Sours, propietat de Jack Ma, és a cinc minuts en cotxe. Des de la piscina de la terrassa gaudeix de les vistes d'un camp de lavanda. A Jack també li agrada el karaoke, com a

En els darrers anys, les 120 vil·les d'aquesta coneguda regió vinícola han estat adquirides per milionaris xinesos, com Jack Ma (a la imatge), fundador d'Alibaba, propietari del Château de Sours.

gairebé tots els xinesos; i els vins de Bordeus.

En els darrers nou anys, les 120 vil·les d'aquesta coneguda regió vinícola han estat adquirides per milionaris xinesos. El més prominent de tots és Jack Ma. El multimilionari, que sol ser rebut a l'Elisi pel mateix president Hollande, va adquirir el darrer any tres vinyes en tan sols sis mesos. Des d'aleshores, fa aterrar el seu jet privat a l'aeroport de Bordeus cada vegada amb més freqüència.

El Bill Gates xinès, juntament amb una dotzena d'amics i col·legues, ha estat comprant aquest mes noves vinyes al sud-oest de França. Els nous propietaris són principalment empresaris, especuladors o actors, que han fet fortuna amb immobiliàries, parcs temàtics i videojocs. A tots els uneix el bon vi; i fer negocis.

Llavors, allò que va començar com a simple entreteniment, es va anar convertint en un negoci per als inversors de l'Extrem Orient. No és cap sorpresa que Xina sigui, de llarg, el principal importador de vi francès. Prop del 60 % dels vins europeus que es compren a la Xina vénen de França, i el 60% d'aquests de

Bordeus. El mercat asiàtic, principalment Hong Kong i el Japó, però també l'Índia, ha esdevingut en els darrers anys un consumidor potencial de vi. I sembla que els xinesos no volen deixar aquest negoci milionari a l'exclusivitat dels francesos.

L'any 2015, es van vendre a la Xina prop de 64 milions d'ampolles de bordeus. Això va comportar un increment del 31% respecte a l'any anterior. A Xina, la paraula Bordeus és sinònim de luxe, així com les bosses de Louis Vuitton o un Mercedes Cabrio. Qui incorpora aquesta marca al seus productes, dona una imatge de bon gust i de cultura. "Posseir una vil·la a Bordeus ha esdevingut el símbol màxim d'estatus", diu Li Lijuan. Un símbol, però, només assequible per a la seva clientela. A Hong Kong, segons els experts, per quatre milions d'euros tan sols es pot adquirir un apartament petit; a França, en canvi, un *château* sencer. O almenys alguna cosa que es pugui anomenar d'aquesta manera.

A principis de 2016, el club de milionaris xinesos va muntar el seu propi negoci de vins de Bordeus. Celler Privilege està especialitzat en la venda de vins de

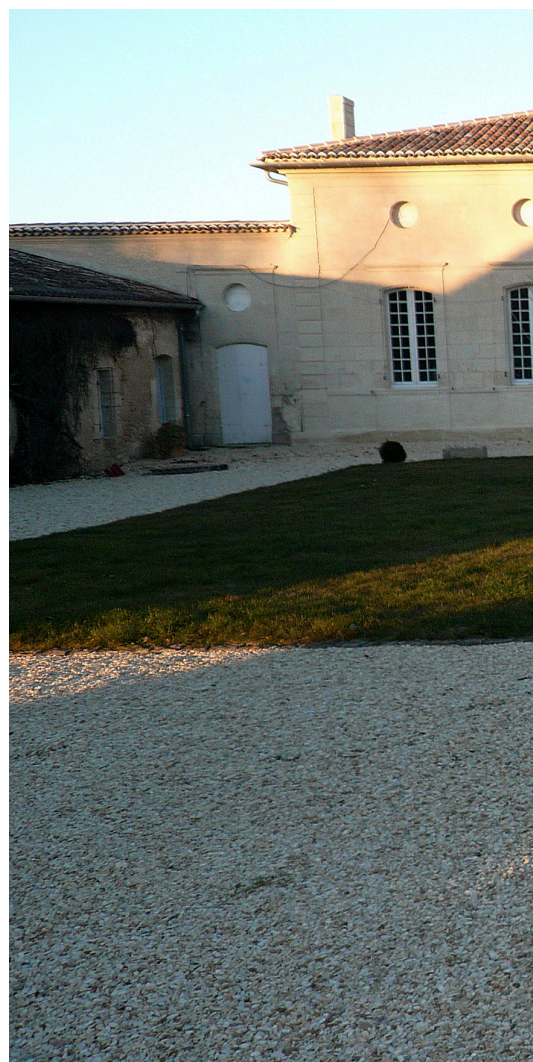
Bordeus tant a Xina com a l'Àsia sencera. El negoci funciona per internet, sobretot per Alibaba i altres plataformes de venda. Els vins provenen de més de 60 vinyes, 40 de les quals pertanyen a la tropa d'inversors il·lustres de Jack Ma. El vi del Château de Sours també s'hi pot comprar, així com el most Château Monlot, de les vinyes de l'actriu xinesa Zhao Wei.

Un edifici llarg i estret a la regió de Saint-Émilion ha esdevingut el quarter general d'aquests viticultors principiants de l'Extrem Orient. L'edifici té una grandària imponent i les seves parets estan cobertes del color sorra tan típic de la regió. Durant la remodelació, van afegir unes talladures de fusta vermelles a la teulada que recorden els temples xinesos. Al celler hi haurà un karaoke de 200 m². Entre les vinyes oneja la bandera europea, al costat de la tricolor i la xinesa.

Zhao Wei, nascuda el 1976, va rebre el 2011 una vil·la de 100 milions d'euros com a regal del seu marit, l'empresari Huang Youlong. Els dos són accionistes d'Alibaba-Pictures amb prop de 400 milions de dòlars i seran propietaris de més de 60 hectàrees de vinyes a Bordeus. Segons la revista Forbes, és "l'actriu més rica en actiu" i el 2016 va ser membre del jurat al Festival de Cinema de Venècia. També és coneguda com a cantant, directora i model. Zhao Wei és la viticultora més ben valorada de tots els inversors xinesos: l'ampolla de Château Monlot abans costava 11 euros. Ara porta l'autògraf de la propietària i es pot adquirir per 32 euros. Els experts afirmen, però, que aquest augment del preu no es deu a la qualitat de les vinyes.

Wei fou rebuda amb els braços oberts a la fraternitat vinícola Jurade de Saint-Émilion, els membres de la qual es reuneixen amb túniques vermelles. Mai no havien tingut un membre amb 73 milions de seguidors a Weibo, l'homòleg xinès de Twitter. Els viticultors més experimentats observen que els nous propietaris solen demanar la carta sencera a restaurants Michelin per poder degustar totes les especialitats franceses, una per →

Al 2013, l'agent immobiliària Li Lijuan va vendre el Château Mylord i les seves 44 hectàrees de vinyes a Edwin Cheung, un magnat immobiliari de Hong Kong.

→ una. Fins i tot es beuen d'un sol glop una copa de vi dient "ganvai!"; equivalent xinès del "Sant Hilari".

"És clar que molta gent veu els interessos xinesos amb ulls crítics", diu Hervé Grandeau, president de la Fédération des Grands Vins de Bordeaux. Afirmar que la història del vi de Bordeus ha estat sempre associada als inversors estrangers. Fa uns quants segles, britànics, belgues i alemanys van invertir la seva fortuna en les vinyes de la regió. Algunes vinyes encara conserven aquest origen al nom.

Grandeau, l'organització del qual representa els interessos de 6.000 viticultors de Bordeus, aposta per l'enteniment entre els pobles i el màrqueting global. Segons Grandeau, aquestes celebritats xineses són "els millors ambaixadors possibles del nostre vi i de la nostra regió". D'altra banda, planteja la següent pregunta: no seria més perillós per al futur del vi francès que els xinesos invertissin a Xile o a l'Argentina?

A més, creu que no n'hi ha per a tant. A tota la regió de Bordeus hi ha vora 8.000 vinyes. De fet, tan sols el 3% de les vinyes es troben en mans xineses. "Fins a la data no hi ha cap Grand Cru Classé entre elles".

A vegades, aquest és precisament el primer desig d'aquesta selectiva clientela. "Tots volen comprar una vinya a la mateixa lliga que un Mouton Rothschild o un Cheval Blanc, però conec bé els meus compatriotes. Algun dia voldran recuperar la seva inversió i vull veure contents els meus clients", comenta l'agent immobiliària. Tanmateix ha d'explicar a aquest tipus de clientela, acostumada a comprar sempre allò més exclusiu, que una vinya no funciona com una *start-up* d'internet i que els viticultors poden perdre molts diners en un tres i no res. "Expectation management", gestió de les expectatives; així ho anomena l'agent amb arracades de Chanel.

De fet, una de les vinyes més cares, Château Bellefont Belcier, havia estat en mans xineses i va romandre al mercat

durant tres anys. El seu preu era de 30 milions d'euros. El nou propietari és de Còrsega i sembla tenir objectius a un termini més llarg que el seu predecessor.

Si hi ha un home que coneix la paciència i els diners que necessita un bon vi, és sens dubte Frédéric Massie. És enòleg i membre del consell Derenoncourt, especialitzat en vinyes. "Els homes van i vénen, però la terra hi roman", és un dels seus eslògans.

Massie gestiona les vinyes de vint clients a la regió de Médoc i Entre-deux-Mers, a més d'altres a Turquia, Espanya i Portugal. "Quan els nostres clients adquireixen una nova vinya, passen per la nostra consulta", comenta Massie, "i quan un *château* canvia de propietari, continuem fent-nos-en càrrec". Li Lijuan, a més, recomana tenir els mateixos treballadors que l'anterior propietari de la vinya. "És vital —comenta Massie—, ja que les vinyes requereixen mans experimentades".

D'aquesta manera, els xinesos s'han convertit en els nous clients d'aquest consell de renom. No obstant això, refusen treballar per a vinyes xineses. Massie veu molt poques vegades els nous viticultors. El conseller ha après a no jutjar les aparences, ja que aquell paio en camiseteta pot ser perfectament l'home més ric de la sala.

El *Château Monlot*, el qual pertany a l'actriu Zhao Wei, ha estat gestionat durant anys per Massie. Els xinesos valoren la reticència i Massie recorda perfectament de quan treballava a la consulta d'un metge, que hi sol haver pacients discrets. Tampoc entén per què les vinyes dels xinesos estan sempre vinculades les unes amb les altres.

No queda gens clar l'entramat de l'Equipe de Monlot, nom que rep la tro-

pa d'il·lustres de l'actriu Zhao i el magnat d'internet Ma. En certes ocasions no són persones privades qui compren les vinyes, sinó grups empresarials o filials seves; amb la qual cosa s'estalvien impostos, donar explicacions i costos. Sembla que el fundador del grup Haichang, Qu Naijie, ha adquirit 23 vinyes per a la seva dona, el seu fill i el nebot. El magnat industrial porta el vi, produït a les seves 700 hectàrees, directament als seus parcs temàtics de la Xina.

L'Equipe de Monlot es reparteix les despeses en advocats, intèrprets, enòlegs i consellers com Massie. Actualment, per-

SEGONS GRANDEAU, AQUESTES CELEBRITATS XINESES SÓN "ELS MILLORS AMBAIXADORS POSSIBLES DEL NOSTRE VI I DE LA NOSTRA REGIÓ"

tanyen al grup unes 15 vinyes, les quals produeixen vins mitjanament bons.

Al principi, tal com comenta Massie, als xinesos només els interessaven les vil·les boniques. Les vinyes dels voltants no els preocupaven. Ara, en canvi, comencen a interessar-se pel valor del “terreny”. “Ho considero tot un avenç”, diu Massie.

L’agent immobiliària Li Lijuan demana una mica de comprensió cap els seus compatriotes. Els agrada l’estil francès i la seva cultura, però el gust pel vi encara està per arribar. “Quan vaig tastar la meva primera copa de vi negre, vaig trobar-lo una mica àcid”, comenta Li. El mateix passa amb els europeus que proven el te per primer cop. Poca gent podria distingir una tassa de Pu-Erh, el te més bo del món, amb un preu que, depenent de la collita, pot arribar als 700 euros el quilo.

Els vins de la Xina no tenen cap classificació d’origen o embotellament. “De totes maneres, qualsevol a la Xina sap que un bordeus és de qualitat”, explica Lijuan, “i que és autèntic, no una còpia. Ho aprenem ràpidament”.

La jove agent pot semblar superficial: duu una jaqueta de pèl verda, sabates de taló en ple desembre i un iPhone amb la funda de Hello Kitty. Deixant de banda la seva aparença, a Li Lijuan no li falta de res. La jove emprenedora va estudiar en una escola de negocis francesa, parla amb fluïdesa cinc llengües i s’ha guanyat la reputació de mediatra entre cultures. L’any passat es va casar amb l’hereu d’una llarga dinastia de viticultors, la fortuna del qual, afirma orgullosa, no va motivar gens el seu enllaç.

“Nosaltres, els xinesos, sabem què és la pobresa. Quan els meus pares eren petits, havien de comptar cada gra de

blat”, diu Li. Aquesta noia autosuficient, en canvi, compra vil·les a Bordeus. Tan sols l’any passat va tancar dotze transaccions.

No obstant això, la crisi també va fer estralls al món de la viticultura. Fins al 2008, hi havia més de 10.000 vinyes a la regió. La següent generació, però, manca d’interès o de recursos econòmics per mantenir els murs i terrenys. Cada any, unes 150 vinyes tanquen les seves portes. “Els xinesos tenen els diners necessaris per assegurar el futur d’aquesta tradició”, diu Li mentre posa per als fotògrafs.

Al final de l’entrevista, la noia troba un llevataps i es serveix una copa de vi amb molta cura. Ens confessa la seva única preocupació: “Que algun dia em quedi sense vil·les”. •

Traducció Xavier Moreno